

VNIVERSITAT
ID VALÈNCIA

Cavanilles / Stübing

UN CAMÍ, DUES MIRADES

Gerardo Stübing

Vicerectorat de Participació
i Projecció Territorial

Comissaris:

AURELI DOMÈNECH I TONO HERRERO

En la seva doble condició d'artista i botànic, explicàvem la pintura de Gerardo Stübing com un joc de complicitats entre científic i pintor. Un joc en el qual la poètica de la pintura no és interferida per la ciència, sinó lleument catalitzada, inspirada per la taxonomia i després abandonada a la inspiració. Un joc en el qual el científic posa al tauler un saber empíric que amb el pinzell a la mà esdevé en passió, abstracció, textura i fractalitat.

Aquestes paraules funcionaven com una metàfora de la doble condició de Gerardo Stübing (científic i artista), del coneixement de la realitat que subjau després del colorisme i de les pinzellades de vocació estètica que superen aquest discurs.

Embarcat en aquesta trajectòria pictòrica com a part d'un treball artístic dinàmic, sempre especulatiu i investigador, sembla lògic que tard o d'hora Gerardo haja tingut la necessitat de buscar altres fronteres sobre les que continuar creixent com a pintor.

I en el camp de la botànica sorgeix un nom quasi com una elecció natural si busquem un "deus ex machina" de l'obra de Stübing: els dibuixos del botànic valencià Antonio José Cavanilles.

Pioner de la classificació i inventari de la flora, un dels pocs il·lustrats que va donar el segle XVIII valencià, Cavanilles és, sobretot, una figura cabdal en l'imaginari de la nostra terra. Les seues Observacions i dibuixos de la flora valenciana són obra referencial i reverenciada pràcticament de cada localitat, que la té com a part de la seva història sentimental i, sens dubte, com a tresor documental.

Quasi des d'un punt de vista metafísic, podem dir que Cavanilles és un transsumpte del que els valencians vàrem poder arribar a ser, o potser, del que haguérem volgut ser. En definitiva un camí, dues mirades.

www.gerardostubing.com/

